

Muhâcir

– Ahmet Akkoyun · 18 Şubat 2010

Omuz vuran dalganın, inciten nefesinde,
Hayâlîmle baş başa, ıssız bir limandayım.
Sükûtu dinliyorum, sessizliğin sesinde,
Bedenimden muhâcir, meçhul bir zamandayım.

Sessizliği yırtıyor, nara peşinde rüzgâr,
Gemilerim yakılmış, med-cezir içindeyim.
Korkumu korkutuyor, fikrimden çıkan buhar,
Semerkant ve Buhara, Endülüs içindeyim.

Sanki biri yüklemiş, bir hamal kufesine,
Akıl fikir ve ruhum, yaka paça yığılı.
Sonra boşaltıyorlar, bir falcı kahvesine,
Ben diye gösteriyor, karşımdaki yağıl'ı.

Falcı kır at fincanı, temeli yok bu işin,
Mazi benim yongamdır, ati ise yorganım.
Yürüdüğüm yollarda, belki de bu gidişin,
Finalinde olacak, felâh adlı urganım.

Ben çile hamalıyım, yüküm kendi içinde,
Ahmet Yesevi çizdi, ülkümün evsâfını.
Aşkımı bırakmadım, ne Horasan ne Çin'de,
Herkes bende görmeli, gerçek sine sâfını

Dalgalar ahh dalgalar, dalga boyu hürsünüz,
Her öfke nöbetinde, köpükle açarsınız.
Ruhumu katre katre, parçalıyor örsünüz,
Belki de söylenmeyen, dertlerde duçârsınız.

Ruhum dalga üstünde, dalga üstünde duman,
İç içe boşluğumu, Sina'ya sürüyorum.,
Beynimde kös çalıyor, aman Allah'ım aman,
Gözlerimle görülmez, bir hayâl görüyorum.

Ukba'ya söz kesmişim, üç ileri bir geri,
Dünya denen zilletin, yapı taşları kırık.
Varsın isimsiz kalsın, aşka âşık Makberî,
Ne çıkar olmasa da, ardımızdan hiçkırık...

Makberî – Ahmet Akkoyun.....17/02/2010.....22:05.....İst

Yağıl= Düşman